

הכבדתי את־לבֹּב וְאת־לֵב עֲבָדָיו לִמְעַן שְׁתִּי אֶתֶּנִּי אֵלֶּה בְּקִרְבִּי:
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פְּרֹעֶה כִּי־אֲנִי

בְּמִצְרַיִם וְאֶת־אֹתוֹתֵי אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי בָם וַיִּדְעָתָם כִּי־אֲנִי יְהוָה:
וְלִמְעַן תִּסְפֹּר בְּאָזְנִי בְנֶךָ וּבְרַבְנֶךָ אֶת אֲשֶׁר הִתְעַלְלִיתִי

אֲלֹהֵי הָעִבְרָאִים עַד־מָתִי מֵאֲנֶת לַעֲנֹת מִפְּנֵי שְׁלַח עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי:
וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־פְּרֹעֶה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה־יֹאמַר יְהוָה

אִם־מָאֵן אַתָּה לְשַׁלַּח אֶת־עַמִּי הַגָּנִי מִבְּיַד מִתָּר אַרְבָּה בְּגִבְלֶךָ:
כִּי

לְכֶם מִן־הַבֶּהֱמָה וְאֶכֶל אֶת־כֹּל־הָעֵץ הַצֹּמַח לְכֶם מִן־הַשֵּׂדֶה:
וְלֹא יִוָּכַל לִרְאוֹת אֶת־הָאָרֶץ וְאֶכֶל אֶת־יִתְרֵי הַפִּלְטָה הַנִּשְׁאָרָה
וְכִסְּהָ אֶת־עֵצֵי הָאָרֶץ

מִיּוֹם הַיּוֹמָם עַל־הָאָדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפֶּן וַיֵּצֵא מִמֶּם פְּרֹעֶה:
וּבְתֵי כָל־מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא־רָאוּ אֲבֹתָיִךְ וְאֲבֹת אֲבֹתָיִךְ
וּמִלְּאֹו בְתֵיךְ וּבְתֵי כָל־עֲבָדֶיךָ

וַיַּעֲבֹדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם הַטֶּרֶם תָּדַע כִּי אֲבָדָה מִצְרַיִם:
פְּרַעְהָ אֵלָיו עַד־מָתִי יִהְיֶה זֶה לָנוּ לְמוֹקֵשׁ שְׁלַח אֶת־הָאֲנָשִׁים
וַיֹּאמְרוּ עֲבָדֶיךָ

וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לְכוּ עֲבֹדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִי וּמִי הַהִלְכִים:
וַיֵּשֶׁב אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן אֶל־פְּרֹעֶה

נֶלֶךְ בְּבָנָיו וּבְבָנֹתָיו בְּצִאֲנָנוּ וּבִבְקִרְנָנוּ נֶלֶךְ כִּי חֲגִי־יְהוָה לָנוּ:
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּנֶעֱרִינוּ וּבִנְקִינִי וּבִנְקִינֵינוּ

- 1 Then said to Moses, "Go to Pharaoh. For I have hardened his heart and the hearts of his courtiers, in order that I may display these My signs among them,
- 2 and that you may recount in the hearing of your child and of your child's child how I made a mockery of the Egyptians and how I displayed My signs among them—in order that you may know that I am הוהי."
- 3 So Moses and Aaron went to Pharaoh and said to him, "Thus says הוהי, the God of the Hebrews, 'How long will you refuse to humble yourself before Me? Let My people go that they may worship Me.
- 4 For if you refuse to let My people go, tomorrow I will bring locusts on your territory.
- 5 They shall cover the surface of the land, so that no one will be able to see the land. They shall devour the surviving remnant that was left to you after the hail; and they shall eat away all your trees that grow in the field.
- 6 Moreover, they shall fill your palaces and the houses of all your courtiers and of all the Egyptians—something that neither your fathers nor fathers' fathers have seen from the day they appeared on earth to this day.'" With that he turned and left Pharaoh's presence.
- 7 Pharaoh's courtiers said to him, "How long shall this one be a snare to us? Let a delegation* a delegation Lit. "the [salient] participants," i.e., not everyone. Trad. "the men." See the Dictionary under 'ish. go to worship their God הוהי ! Are you not yet aware that Egypt is lost?"
- 8 So Moses and Aaron were brought back to Pharaoh and he said to them, "Go, worship your God הוהי ! Who are the ones to go?"
- 9 Moses replied, "We will all go—regardless of social station*regardless of social station Heb. bi-n'areinu u-vi-ziqneinu, taking na'ar and zaqen as terms of social rank—lit. "with our underlings and with our elders." NJPS "young and old." See the Dictionary under na'ar and "elders." —we will go with our sons and daughters, our flocks and herds; for we must observe הוהי's festival."

- 16 וְלִטּוֹטֶפֶת בֵּין עֵינֶיךָ כִּי בַחֲזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם:
וְהָיָה לְאוֹת עַל־יָדְכָה
- “And so it shall be as a sign upon your hand and as a symbol*symbol Others “frontlet.” on your forehead that with a mighty hand הוהי freed us from Egypt.”

10	But he said to them, "וְהָיָה עִמָּךְ כַּדְרֶיךָ וְעִמָּךְ הָיָה אֱלֹהֶיךָ לְכָל דְּבָרֶיךָ וְאַתָּה תֵּשֶׁבֶת בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם"	בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְאַתָּה תֵּשֶׁבֶת בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְאַתָּה תֵּשֶׁבֶת בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְאַתָּה תֵּשֶׁבֶת בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם
11	No! You gentlemen go and worship יהוה, since that is what you want." And they were expelled from Pharaoh's presence.	לֹא אֲנִי וְאַתָּה תֵּשֶׁבֶת בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְאַתָּה תֵּשֶׁבֶת בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְאַתָּה תֵּשֶׁבֶת בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְאַתָּה תֵּשֶׁבֶת בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם
12	Then יהוה said to Moses, "Hold out your arm over the land of Egypt for the locusts, that they may come upon the land of Egypt and eat up all the grasses in the land, whatever the hail has left."	וְהָיָה כִּי יֵצֵא יָדְךָ עַל הָאָרֶץ וְהָיוּ הַחֲסִידִים עַל הָאָרֶץ וְהָיוּ הַחֲסִידִים עַל הָאָרֶץ וְהָיוּ הַחֲסִידִים עַל הָאָרֶץ
13	So Moses held out his rod over the land of Egypt, and the east wind drove an east wind over the land all that day and all night; and when morning came, the east wind had brought the locusts.	וַיֹּסֶף מֹשֶׁה וַיִּזְקֹק אֶת-הָאָרֶץ וְהָרוּחַ הַמֶּזְרָחִית בָּאתָה עַל-הָאָרֶץ וְהָיוּ הַחֲסִידִים עַל הָאָרֶץ
14	Locusts invaded all the land of Egypt and settled within all the territory of Egypt in a thick mass; never before had there been so many, nor will there ever be so many again.	וַיָּבֹאוּ הַחֲסִידִים עַל-הָאָרֶץ וַיִּשְׁכְּנוּ עָלֶיהָ וַיִּשְׁכְּנוּ עָלֶיהָ וַיִּשְׁכְּנוּ עָלֶיהָ וַיִּשְׁכְּנוּ עָלֶיהָ
15	They hid all the land from view, and the land was darkened; and they ate up all the grasses of the field and all the fruit of the trees which the tree or grass of the field, in all the land of Egypt, had left, so that nothing green was left, of	וַיִּכְסּוּ הַחֲסִידִים אֶת-הָאָרֶץ וַיִּשְׁכְּנוּ עָלֶיהָ וַיִּשְׁכְּנוּ עָלֶיהָ וַיִּשְׁכְּנוּ עָלֶיהָ וַיִּשְׁכְּנוּ עָלֶיהָ
16	Pharaoh hurriedly summoned Moses and Aaron and said, "I stand guilty before your God יהוה and before you.	וַיִּזְעַק פַּרְעֹה וַיִּקְרָא אֶת-מֹשֶׁה וְאֶת-אַהֲרֹן וַיֵּלֶךְ אֶת-פַּרְעֹה וַיִּשְׁכְּנוּ עָלֶיהָ וַיִּשְׁכְּנוּ עָלֶיהָ
17	Forgive my offense just this once, and plead with your God יהוה that this death but be removed from me."	וַיִּשְׁכְּנוּ הַחֲסִידִים עַל-הָאָרֶץ וַיִּשְׁכְּנוּ עָלֶיהָ וַיִּשְׁכְּנוּ עָלֶיהָ וַיִּשְׁכְּנוּ עָלֶיהָ וַיִּשְׁכְּנוּ עָלֶיהָ
18	So he left Pharaoh's presence and pleaded with יהוה.	וַיִּשְׁכְּנוּ הַחֲסִידִים עַל-הָאָרֶץ וַיִּשְׁכְּנוּ עָלֶיהָ וַיִּשְׁכְּנוּ עָלֶיהָ וַיִּשְׁכְּנוּ עָלֶיהָ וַיִּשְׁכְּנוּ עָלֶיהָ
19	יהוה caused a shift to a very strong west wind, which lifted the locusts and huddled them into the Sea of Reeds;"Sea of Traditionally, but incorrectly, "Red Sea," not a single locus remained in all the territory of Egypt.	וַיִּשְׁכְּנוּ הַחֲסִידִים עַל-הָאָרֶץ וַיִּשְׁכְּנוּ עָלֶיהָ וַיִּשְׁכְּנוּ עָלֶיהָ וַיִּשְׁכְּנוּ עָלֶיהָ וַיִּשְׁכְּנוּ עָלֶיהָ
20	But יהוה stiffened Pharaoh's heart, and he would not let the Israelites go.	וַיִּשְׁכְּנוּ הַחֲסִידִים עַל-הָאָרֶץ וַיִּשְׁכְּנוּ עָלֶיהָ וַיִּשְׁכְּנוּ עָלֶיהָ וַיִּשְׁכְּנוּ עָלֶיהָ וַיִּשְׁכְּנוּ עָלֶיהָ
21	Then יהוה said to Moses, "Hold out your arm toward the sky that there may be darkness upon the land of Egypt, a darkness that can be	וַיִּשְׁכְּנוּ הַחֲסִידִים עַל-הָאָרֶץ וַיִּשְׁכְּנוּ עָלֶיהָ וַיִּשְׁכְּנוּ עָלֶיהָ וַיִּשְׁכְּנוּ עָלֶיהָ וַיִּשְׁכְּנוּ עָלֶיהָ
22	Moses held out his arm toward the sky and thick darkness descended upon all the land of Egypt for three days.	וַיִּשְׁכְּנוּ הַחֲסִידִים עַל-הָאָרֶץ וַיִּשְׁכְּנוּ עָלֶיהָ וַיִּשְׁכְּנוּ עָלֶיהָ וַיִּשְׁכְּנוּ עָלֶיהָ וַיִּשְׁכְּנוּ עָלֶיהָ

When Pharaoh stubbornly refused to let us go, I'm slow every [male] first-born in the land of Egypt, the first-born of both human and beast. Therefore I sacrifice to you every first male issue of the womb, but redeem every male first-born among my children.'

And when, in time to come, a child of yours asks you, saying, "What does this mean?" you shall reply, "It was with a mighty hand that I brought us out from Egypt, the house of bondage."

But every firstling ass you shall redeem with a sheep; if you do not redeem it, you must break its neck. And you must redeem every male

your fathers, and has given it to you,

year to year.

—in order that the Teaching of YHWH may be in your mouth—that with a mighty hand YHWH freed you from Egypt.

“It is because of what **אני** did for me when I went free from Egypt?
“And this shall serve you as a sign on your hand

With you, and in heaven shall be found in all your territory.

Throughout the seven days unleavened bread shall be eaten; no leavened bread shall be found

the following practice:

So, when **יהוה** has brought you into the land of the Canaanites, the Hittites, the Amorites, the Hivites, and the Jebusites, which was sworn to your fathers to be given you, a land flowing with milk and honey, you shall observe in this month

1. ስለጋራ ጥራት ማረጋገጥና ማረጋገጫ ማረጋገጫ ማረጋገጫ
 2. ስለጋራ ጥራት ማረጋገጥና ማረጋገጫ ማረጋገጫ ማረጋገጫ
 3. ስለጋራ ጥራት ማረጋገጥና ማረጋገጫ ማረጋገጫ ማረጋገጫ

በጊዜ ድረስጠንቅቅና ድረስ ልሳን ረቀቅ ልሳን ልሳን
በጊዜ ድረስ ጠንቅቅና ድረስ ልሳን ረቀቅ ልሳን ልሳን

ԸՆԴՁՆԵՐ ԱՅԼ ԵՄԵՆ
 ԵՄԵՆ ԻՆՏԵՆՍԻՎՆԵՐ ԸՆԴՁՆԵՐ ԵՄԵՆ ԻՆՏԵՆՍԻՎՆԵՐ ԸՆԴՁՆԵՐ

ԱՌՔԵԼԻ ԸՀՃԱԼԱՈՒ

ᐱᐱᐱᐱ ᐱᐱᐱᐱᐱᐱ | ᐱᐱᐱᐱ ᐱᐱᐱᐱ ᐱᐱᐱᐱ ᐱᐱᐱᐱ ᐱᐱᐱᐱ ᐱᐱᐱᐱ

ᐱᐱᐱᐱ ᐱᐱᐱᐱᐱᐱ

[illegible][illegible]

ᐱᐱᐱᐱᐱ ᐱᐱᐱᐱᐱ

[illegible]

ህዳሴ ሕንጻ ስህ ጠጥሏል
 ሠገራው ሲጸና ሲሆን ለህዳሴ ሕንጻው ሲሆን ጠጥሎ ጥጥረው፡

[illegible][illegible]

42	That was for יהוהי a night of vigil to bring them out of the land of Egypt; that same night is יהוהי's, one of vigil for all the children of Israel throughout the ages.	הוא־הלילה הזה ליהנה שמרים לכל־בני ישראל לדרתם: ליל שמרים הוא ליהנה להוציאם מארץ מצרים
43	יהוהי said to Moses and Aaron: This is the law of the passover offering: No foreigner shall eat of it.	אֱלִימֶשֶׁה ואהרן זאת חקת הפסח כל־בן־כר לא־יֵאָכֵל בו: וְיֹאמֶר יְהוָה
44	But any householder's*householder's NJPS “a man [has bought]”; trad. “man’s.” See the Dictionary under ‘ish. purchased male slave may eat of it once he has been circumcised.	וְכִלְעֶבֶד אִישׁ מִקְנֵת־כֶּסֶף וּמִלְתָּה אֹתוֹ אִן יֵאָכֵל בו:
45	No bound or hired laborer shall eat of it.	תוֹשֵׁב וְשָׂכִיר לֹא־יֵאָכֵל בו:
46	It shall be eaten in one house: you shall not take any of the flesh outside the house; nor shall you break a bone of it.	לֹא־תוֹצִיא מִן־הַבַּיִת מִן־הַבָּשָׂר חוּצָה וְעֵצֶם לֹא תִשְׁבְּרִיבוּ: בְּבַיִת אֶחָד יֵאָכֵל
47	The whole community of Israel shall offer it.	כָּל־עַמֹּת יִשְׂרָאֵל יַעֲשׂוּ אֹתוֹ:
48	If a male stranger who dwells with you would offer the passover to יהוהי, all his males must be circumcised; then he shall be admitted to offer it; he shall then be as a citizen of the country. But no uncircumcised man may eat of it.	וְאִן יִקְרַב לַעֲשׂוֹהוּ וְהָיָה כְּאֹזֶרֶחַ הָאָרֶץ וְכִלְעֶבֶל לֹא־יֵאָכֵל בו: וְכִי־יִגֹּר אִתָּךְ גֵּר וַעֲשֵׂה פֶסַח לַיהוָה הַמּוּל לוֹ כִּלְיֹזֶר
49	There shall be one law for the citizen and for the stranger who dwells among you.	תּוֹרָה אַחַת יִהְיֶה לְאֹזֶרֶחַ וְלִגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם:
50	And all the Israelites did so; as יהוהי had commanded Moses and Aaron, so they did.	יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן כֵּן עָשׂוּ: וַיַּעֲשׂוּ כִלְבִּנִי
51	That very day יהוהי freed the Israelites from the land of Egypt, troop by troop.	הַיּוֹם הוּצִיא יְהוָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־צְבָאוֹתָם: וַיְחַלֵּי בַעֲצֵם הַיּוֹם

13

1	יהוהי spoke further to Moses, saying,	וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
2	“Consecrate to Me every male first-born; human and beast, the first [male] issue of every womb among the Israelites is Mine.”	כִּלְבֹּכֹר פֶּטֶר כִּלְיֹחַם בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאָדָם וּבְבִהֶמָּה לִי הוּא: קִדְשִׁילִי
3	And Moses said to the people,“Remember this day, on which you went free from Egypt, the house of bondage, how יהוהי freed you from it with a mighty hand: no leavened bread shall be eaten.	עֲבָדִים כִּי בַחֲזֹק יָד הוּצִיא יְהוָה אֶתְכֶם מִזֶּה וְלֹא יֵאָכֵל חֻמֶּץ: אֲלֵהֶלֶם וְזָכֹר אֶת־יְהוָה הַזֶּה אֲשֶׁר יִצְאָתֶם מִמִּצְרַיִם מִבֵּית וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
4	You go free on this day, in the month*in the month Or “on the new moon.” of Abib.	הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים בְּחֹזֶק הָאֵבִיב:

23	People could not see one another, and for three days no one could move about; but all the Israelites enjoyed light in their dwellings.	מִתַּחֲתֵיו שָׁלֹשֶׁת יָמִים וְלֹכְל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אֹר בְּמוֹשְׁבֹתָם: לֹא־רָאוּ אִישׁ אֶת־אֲחִיו וְלֹא־קָמוּ אִישׁ
24	Pharaoh then summoned Moses and said, “Go, worship יהוהי ! Only your flocks and your herds shall be left behind; even your dependents may go with you.”	עֲבָדוּ אֶת־יְהוָה הֵן צֹאנְכֶם וּבְקָרְכֶם יָצַג גְּסִטְפְּכֶם יֵלֶךְ עִמָּכֶם: וַיִּקְרָא פַרְעֹה אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לְכוּ
25	But Moses said, “You yourself must provide us with sacrifices and burnt offerings to offer up to our God יהוהי;	מֹשֶׁה גָּם־אֲתָּה תִתֵּן בְּיָדְנוּ וּבְחַיִּים וְעַלֹת וְעֹשִׂינוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ: וַיֹּאמֶר
26	our own livestock, too, shall go along with us—not a hoof shall remain behind: for we must select from it for the worship of our God יהוהי; and we shall not know with what we are to worship יהוהי until we arrive there.”	אֱלֹהֵינוּ וְאֲנַחְנוּ לֹא־נִדְלַע מִה־נַּעֲבֹד אֶת־יְהוָה עַד־בֹּאֲנוּ שָׁמָּה: יֵלֶךְ עִמָּנוּ לֹא תִשָּׂאֹר פֶּרְסָה כִּי מִמֶּנּוּ נִקַּח לַעֲבֹד אֶת־יְהוָה וְגַם־מִקְלָנוּ
27	But יהוהי stiffened Pharaoh's heart and he would not agree to let them go.	וַיִּחְזֹק יְהוָה אֶת־לֵב פַּרְעֹה וְלֹא אָבָה לְשַׁלְּתָם:
28	Pharaoh said to him, “Be gone from me! Take care not to see me again, for the moment you look upon my face you shall die.”	מֹעֲלֵי הַשֹּׁמֵר לָךְ אֶל־חֲסָף רַאוֹת פָּנַי כִּי בְיוֹם רֵאֲתֶךָ פָּנַי תָּמוּת: וַיֹּאמְרוּ לוֹ פַּרְעֹה לֵךְ
29	And Moses replied, “You have spoken rightly. I shall not see your face again!”	וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כֵּן דִּבַּרְתָּ לֹא־אֶסְפֹּר עוֹד רַאוֹת פָּנֶיךָ:

11

1	And יהוהי said to Moses, “I will bring but one more plague upon Pharaoh and upon Egypt; after that he shall let you go from here; indeed, when he lets you go, he will drive you out of here one and all.	יִשְׁלַח אֶתְכֶם מִזֶּה כְּשִׁלְחוֹ כֹּלָה גֵּרֶשׁ יִגְרֶשׁ אֶתְכֶם מִזֶּה: אֲלֵי־מֹשֶׁה עוֹד נָגַע אֶחָד אֲבִיא עַל־פַּרְעֹה וְעַל־מִצְרַיִם אֶחָר־יָכוֹן וַיֹּאמֶר יְהוָה
2	Tell the people to borrow, each man from his neighbor and each woman from hers, objects of silver and gold.”	אִישׁ ׀ מֵאֵת רֵעֵהוּ וְאִשׁוֹ מֵאֵת רְעוּתָהּ כִּלְי־כֶסֶף וְכִלְי־זָהָב: הִבְרִיטָא בְּאוֹנֵי הָעָם וַיִּשְׁאַלּוּ
3	יהוהי disposed the Egyptians favorably toward the people. Moreover, Moses himself* Moses himself Lit. “the participant whose involvement defines the depicted situation, Moses”; trad. “the man Moses.” See the Dictionary under ‘ish. was much esteemed in the land of Egypt, among Pharaoh's courtiers and among the people.	גָּדוֹל מְאֹד בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּעֲיָנִי עֲבַד־יַפְרָעָה וּבַעֲיָנֵי הָעָם: וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת־יָתֵן הָעָם בַּעֲיָנֵי מִצְרַיִם גָּם ׀ וְהָאִישׁ מֹשֶׁה
4	Moses said, “Thus says יהוהי: Toward midnight I will go forth among the Egyptians,	מֹשֶׁה כֹּה אָמַר יְהוָה כְּחֻצַּת הַלַּיְלָה אֲנִי יוֹצֵא בְּתוֹךְ מִצְרַיִם: וַיֹּאמֶר

[illegible]

16	You shall celebrate a sacred occasion on the first day, and a sacred occasion on the seventh day; no work at all shall be done on them; only what every person is to eat, that alone may be prepared for you.	בהם אך אשר יאכל לכל־נפש הוא לבדו יעשה להם: וביום השביעי מקרא־קדש יהיה להם כל־מלאכה לא־יעשה וביום הראשון מקרא־קדש
17	You shall observe the [Feast of] Unleavened Bread, for on this very day I brought your ranks out of the land of Egypt; you shall observe this day throughout the ages as an institution for all time.	מארץ מצרים ושמרתם את־היום הזה לדורתכם חקת עולם: את־המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את־עבא־וְתִי־ם ושמרתם
18	In the first month, from the fourteenth day of the month at evening, you shall eat unleavened bread until the twenty-first day of the month at evening.	בערב תאכלו מצת עד יום האחד ועשרים לחודש בערב: הראשון בארבעה עשר יום לחודש
19	No leaven shall be found in your houses for seven days. For whoever eats what is leavened, that person—whether a stranger or a citizen of the country—shall be cut off from the community of Israel.	ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בנר ובאורח הארץ: שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי ׀ כל־אכל מחמצת
20	You shall eat nothing leavened; in all your settlements you shall eat unleavened bread.	כל־מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות:
21	Moses then summoned all the elders of Israel and said to them, “Go, pick out lambs for your families, and slaughter the passover offering.	אלהם משלו וקחו להם צאן למשפחותיכם ושחטו הפסח: ויקרא משה לכל־זקני ישראל ויאמר
22	Take a bunch of hyssop, dip it in the blood that is in the basin, and apply some of the blood that is in the basin to the lintel and to the two doorposts. None of you shall go outside the door of your house until morning.	מיהם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח־ביתו עד־בקר: בהם אשר־בסף והצעתם אליהמשקוף ואל־שתי המזוזות ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם
23	For when going through to smite the Egyptians, will see the blood on the lintel and the two doorposts, and will pass over*pass over See note at v. 13. the door and not let the Destroyer enter and smite your home.	יהוה עלי־הפתח ולא יתן המשוחית לבא אלי־בתיכם לנגף: וראו את־הדם עליהמשקוף ועל שתי המזוזות ופסח ועבר יהוה לנגף את־מצרים
24	“You shall observe this as an institution for all time, for you and for your descendants.	ושמרתם את־הדבר הזה לחק־לך ולבניך עד־עולם:
25	And when you enter the land that will give you, as promised, you shall observe this rite.	אשר יתן יהוה להם כאשר הבר ושמרתם את־העבדה הזאת: והיה כ־יתבאו אליהארץ
26	And when your children ask you, ‘What do you mean by this rite?’	והיה כ־יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת להם:
27	you shall say, ‘It is the passover sacrifice to whom I passed over the houses of the Israelites in Egypt when smiting the Egyptians, but saved our houses.’ Those assembled then bowed low in homage.	בנגפו את־מצרים ואת־בתינו הצייל ויקדו וישתחוו: וְהִזְכִּירְתָם הוּא לַיהוָה אֲשֶׁר פָּסַח עַל־בְּתִי בְּגִישְׁרָאֵל בַּמִּצְרַיִם וְאִמְרַתֶּם
4	But if the household is too small for a lamb, let it share one with a neighbor who dwells nearby, in proportion to the number of persons: you shall contribute for the lamb according to what each household will eat.	הקרב אליביתו במבכת נפשת איש לפי אכלו תכסו עליהשה: ואם־ימעט הבית מוקניתו משוה ולקח הוא ושכנו
5	Your lamb shall be without blemish, a yearling male; you may take it from the sheep or from the goats.	תמים וזכר בן־שנה יהיה להם מן־הקבשים ומן־העזים תקחו: שה
6	You shall keep watch over it until the fourteenth day of this month; and all the assembled congregation of the Israelites shall slaughter it at twilight.	לתדוש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת־ישראל בין הערבים: והיה להם למשמרת עד ארבעה עשר יום
7	They shall take some of the blood and put it on the two doorposts and the lintel of the houses in which they are to eat it.	המזוזות ועליהמשקוף על הבתים אשר־יאכלו אתו בהם: ולקחו מן־הדם ונתנו על־שתי
8	They shall eat it roasted over the fire, with unleavened bread and with bitter herbs.	את־הבשר בלילה הזה צ־יאֵש ומצות על־מרים יאכלוה: ואכלו
9	Do not eat any of it raw, or cooked in any way with water, but roasted—head, legs, and entrails—over the fire.	ובשל מבשל במים כי אם־צ־יאֵש ראשו על־כרעיו ועל־קרבו: אל־תאכלו ממנו לא
10	You shall not leave any of it over until morning; if any of it is left until morning, you shall burn it.	ולא־ותיריו ממנו עד־בקר והנותר ממנו עד־בקר באש תשרפו:
11	This is how you shall eat it: your loins girded, your sandals on your feet, and your staff in your hand; and you shall eat it hurriedly: it is a passover offering*passover offering Or “protective offering”; Heb. pesa. to	ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא ליהנה: ולכה תאכלו אתו מתנים חגרים נעליכם ברגליכם
12	For that night I will go through the land of Egypt and strike down every [male] first-born in the land of Egypt, both human and beast; and I will mete out punishments to all the gods of Egypt, I	ועד־בהמה ובכל־אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֲעֲשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי יְהוָה: בלילה הזה והכיתי כל־בכור בארץ מצרים מאדם ועבדו בארץ־מצרים
13	And the blood on the houses where you are staying shall be a sign for you: when I see the blood I will pass over*pass over Or “protect”; cf. v. 11 and note there. you, so that no plague will destroy you when I strike the land of Egypt.	עלכם ולא־יהיה בהם נגף למשוחית בהכתי בארץ מצרים: להם לאת על הבתים אשר אתם שם וראיתי את־הדם ופסחתו והיה היום
14	This day shall be to you one of remembrance: you shall celebrate it as a festival to throughout the ages; you shall celebrate it as an institution for all time.	לזכרון ותזתם אתו תג ליהנה לדורתכם חקת תחגוה: והיה היום הזה להם
15	Seven days you shall eat unleavened bread; on the very first day you shall remove leaven from your houses, for whoever eats leavened bread from the first day to the seventh day, that person shall be cut off from Israel.	ונכרתה הנפש ההוא מ־ישראל מיום הראשון עד־יום השביעי: אך ביום הראשון תשביתו שאר מבתיכם כי ׀ כל־אכל חמץ שבעת ימים מצות תאכלו